

ભાદ્રણ ગોંમનો રે, ડંકો વાયગો;
કળઝગનો ભગવોંન, અંઈથી ઝાયગો.---ભાદ્રણ...

અંબે માતાનો, લાલો પાયકો;
લોકોનાં ગીતનો, અમર સાયબો.

‘અકમ’ મુક્તિનો, મારગ લાયભો;
વિપ્રીત બુદ્ધિનો, તાયફો કાયદો.---ભાદ્રણ...

પૂંજો વાળીને, દરિયે દાયટો;
ચટ્ટક ચોખલિયો, ધરમ થાયપો.

‘ભોગવે તેની ભૂલ’, નોખો કાયદો;
હોની બોલતી બંધ, હિસાબ આયપો.---ભાદ્રણ...

આડઈ વીંધનારો, સમકિત શાયડો;
મહીલાનો બહિલો, ભડકાટ ભાંઈગો.

તીખાં મર્યાંથી, રોગ જ બાઈજો;
બોયલાં હીરાબા, હો આવો છાંયડો.---ભાદ્રણ...

મૈણૌત્તર ઓચ્છવ, જીવતા માયણો;
અ-લોકી વે’વાર, આત્મા ઠાયરો.

ધૂળિયાં બાળકને, ખેરવી ઝાયડો;
અવળાં ચલતાંને, સીધો વાયજો.---ભાદ્રણ...

‘હું’પદ કુ-પટનો, પડદો ફાયડો;
ખેતરાં ખૂંદાવી, નીંદી ગાંયઠો.

ત્રિકમ-પાવડા લઈ, સંસાર ખોયદો;
સિદ્ધગતિ સુધી, ઠેકો રાયખો.---ભાદ્રણ...

“જ્ઞાની” પોતીકો, સૌને લાયગો;
હુંયે મા’તમા થૈ, પૂઠે હાયલો.

જે મુક્તિ-મારગ, પોતે ચાઈલો;
પંચાજ્ઞાધીન સ્થિત, મ્હાવીર માંઈલો.---ભાદ્રણ...

ભદ્રકાલીએ, પરચો આઈપો;
પેસતાં નગરીમાં, જાગે માંચલો.

માથે પડીનેયે, મોક્ષ જ માંઈગો;
ગરબે ધૂમતાં રે, આતમા નાઈચો.---ભાદ્રણ...

